

[Hans Nielsen.]

til Efteraaret, naar vi mødes igen, skal jeg være meget villig til at drøfte dette Spørgsmaal med det ærede Medlem.

Jeg maa endnu sige til det ærede Medlem, at naar det var saa uhyre let at faa Sukkerroespørgsmaalet bragt i Orden, hvorfor fik det ærede Medlem det da ikke bragt i Orden, før han forlod Statsministeriet og Landbrugsministeriet? Naar det var en saa saare let Ting at bringe det i Orden, hvorfor sad det ærede Medlem da i 2—3 Maaneder uden at foretage sig det fjerneste? Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem kan sige, at det var saa let at ordne, naar han alligevel løb sin Vej uden at bringe det i Orden. Nej, det ærede Medlem maa sikkert forstaa, at det ikke har været saa let, og at der skulde en Valgdag til med en Afstemning som den, der fandt Sted i det danske Folk for nylig, for at denne Sag kunde bringes i Orden.

Det ærede Medlem vilde reducere det hele til en Bagatel. Ja ja, det er dog en tre Kvart Million Kroner, maaske lidt mere til Roedyrkerne. Det er hvad de har opnaaet, og jeg tror ikke, at Roedyrkerne betragter det som en Bagatel, saaledes som det ærede Medlem gør. I alle Tilfælde er der, efter hvad jeg erfarer, i Aar tegnet et større Roearaal paa Lolland end i Fjor, og det tyder dog paa, at de lollandske Roedyrkere har en noget anden Opfattelse af det Spørgsmaal, end det ærede Medlem har.

Hvad den Opposition angaar, som man kan vente fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, er den mig ikke rigtig klar. Han garanterede os et saadant Mindstemaal af Tilslutning, som vi har ydet hans Regering. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er jeg slet ikke utilfreds med, thi hvad har det ærede Medlem gennemført af stort i den Tid, han sad som Statsminister, uden at han har haft os med? Er det ikke os, som har ydet ham den mest værdifulde Bistand til Løsningen af det store Problem, som Landmandsbanken var? Det er en af de store Sager, som det ærede Medlem fik ordnet, og hvis det er saa, at der er en Lysning i Erhvervssituationen, har dette, at Landmandsbanken er bragt i Orden, maaske mere end noget andet bidraget til en Lettelse for Erhvervslivet paa flere Omraader. Et af de allerstørste Foretagender, der knytter sig til Landmandsbanken, Aktieselskabet Ballin og Hertz er i dette Øjeblik ved at blive fuldstændig bragt i Orden, og det vilde have været ganske utænkeligt, hvis ikke Landmandsbanksagen var blevet bragt

til endelig Løsning, og det ved det ærede Medlem jo ogsaa meget vel.

Jeg har for øvrigt ikke meget at sige ud over, hvad jeg her har sagt. Denne Diskussion fører efter min Mening ikke til noget, fordi de to ærede Partier ikke har noget Program at møde frem med, og de Indvendinger, de har haft mod Regeringens Program, har ikke hidtil været af særlig alvorlig Natur. Vi maa derfor med stor Sindsro imødesee den skarpe Opposition, som de konservative Partier vil føre. Jeg maa endnu en Gang i denne Forbindelse erindre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at hans Parti ved Valget den 24. April kun fik 16 pCt. af de afgivne Stemmer, den laveste Procent, som det konservative Parti har haft siden 1895. At det just skulde give en skarp Opposition særlig Vægt, tror jeg nu ikke.

Det glædede mig at høre den Tale, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen holdt paa det radikale Venstres Vegne. Hans Udtalelser i politisk og økonomisk Henseende kan efter min Mening danne Grundlag for et godt Samarbejde mellem det radikale Parti og os. Vi har jo en Gang arbejdet sammen i syv lange Aar, og de gik ganske storartet. Resultatet var i alt Fald paa mange Omraader godt. Hvorfor skulde Samarbejdet saa ikke denne Gang kunne holde i otte Aar, ja, maaske endnu længere!

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke forstyrre den smukke Idyl, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sluttede med. Det maa jo ønskes, at den maa blive til Virkelighed og maa vare, men det vil Fremtiden nærmere vise.

I øvrigt skal jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kun bemærke, naar han spurgte, hvorfor vi ikke havde bragt Sukkerroespørgsmaalet i Orden: Det Sukkerroespørgsmaal, der forelaa for os, var, at Sukkerroedyrkerne henvendte sig til Regeringen om forskellige Statsforanstaltninger til Hjælp, og naar nu det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at der skulde et Valg til, er det rigtigt; der skulde et Valg til, for de socialdemokratiske Kandidater sagde paa Valgtribunerne Landet over, at Staten ogsaa skulde hjælpe Sukkerroedyrkerne. Saa fik vi Valget med Socialdemokratiets store Fremgang, og saa tænkte Sukkerroedyrkerne: nu er der noget at gøre, men Regeringen gav akkurat det samme Svar, som Venstres Regering gav. Det, der da var Tale om, var, at de Forhandlin-